

Resten af bogen her handler om de to spørgsmål, som på én gang er de mest almindelige og de sværeste at svare på. Men før vi kaster os over det, så må vi lige stoppe op for en rimeligt vigtig ting, som man desværre let kan komme til at glemme midt i fejlfinderiet: Hvad er egentlig formålet med Bibelen?

KAPITEL 4

BIBELENS FORMÅL

Detaljernes betydning

Vi har været inde på udtrykket "indblæst af Gud", men det kan nok være værd at se på ordene i deres sammenhæng: "Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvokset, udrustet til al god gerning" (2 Tim 3,14-17).
Hvad står der her?
Temmelig meget!

Men der står ikke noget om, at Bibelen er en guidebog i Israels geografi, og at man kan bruge Bibelen som et opslagsværk til at finde korrekte oplysninger om Israels historie.

Hvorfor står der ikke det? Er det, fordi Paulus vil sige, at "Bibelen har ret i det, der virkelig betyder noget, men det kan godt ske, der er nogle smuttere indimellem i detaljerne"?

Næh, det kan man altså ikke bruge teksten til at sige.

Forestil dig, at du (med stor lyst) greb fat i historiebogen på hylden og læste i forordet: "Formålet med denne bog er at give dig indblik i den franske revolutions konsekvenser for udviklingen af det moderne menneskesyn". Vilde du så tænke: "Okay, så kan jeg altså regne med, hvad bogen skriver om konsekvenserne for menneskesynet, men hvad der ellers skrives om detaljerne i den franske revolution, er sikkert bare fup og fiktion"? Nej, du ville selvfølgelig tænke: "Cool! - Lige hvad jeg altid har ønsket at få indblik i!", og så ville du sluge det hele råt. På samme måde med Paulus. Han formulerer sig positivt om,

hvad Bibelens formål er – ikke negativt om, hvad man ikke kan bruge Bibelen til. Og af Paulus' positive formulering skal vi i stedet for tænke: *Alle detaljer i Bibelen er skrevet for at styrke os i troen på Jesus. Og selvfølgelig er de troværdige!*

Poul Hoffmann skriver meget rammende om "detaljerne's" betydning: "I kirken forsøger mange febrilsk at trække en grænse mellem de ting i Bibelen, som ulven kan få lov at æde, og dem, som den skal holde sig fra. Historie og geografi må den godt æde, og mere og mere kaster man for den i håb om at stille dens hunger, men der er noget, den helst skal holde sig fra – man prøver vagt og forgæves at bestemme det som 'det åndelige', 'frelsesvidnesbyrdet' el.lign. Ulven kender naturligvis ikke forskel, den æder det hele. Der er nemlig ingen forskel; det er et umuligt Sisfyos-arbejde at ville trække den slags grænser i Bibelen. Den eneste overenskomst, man kan træffe med ulven – eller med den brølende løve – er at give den alle

Kan man tænke sig til at tro?

realiteterne og selv beholde en gang luftsteg."

Hjernen skal kende sin plads

Mange af os oplever det naturligt at gå til Bibelen med en vis portion skepsis. Vi har hele tiden en tendens til at tænke: "Har Gud virkelig sagt ...?" Og: "Kan det her virkelig være rigtigt?"

Vi lærer kritisk tænkning i skolen. Og må vi måske ikke godt tage hjernen med ind i kirken? Jo, hjernen må hjertens gerne være med!

66

Men hvis Bibelen har ret i sin syndefaldsberetning, så er også vores fornuft blevet forvredet af synd. Vi er med hele vores personlighed blevet gennemsyret af slangens gift, så det hvisler inden i os med en hypnotiserende magt: "Har Gud virkelig sagt ...?" Og: "Du er skabt til selv at være din egen gudi!" Hjernen er ikke neutral. Vores fornuft er ikke en stor, forkromet, objektiv ting, som alting skal filtreres igennem, hvis vi vil have et rigtigt billede af verden.

Derfor kan selv de klogeste professorer også tage forfærdeligt fejl af Bibelen og nogle gange fremstille de mest vanvittige hypoteser. For deres tanker er styret af slangegiften og ikke af Helligånden. Der findes ikke nogen neutralitetszone her. Det er et enten-eller.

Derfor er det også sådan, at de argumenter, der bliver serveret i denne bog og i forskellige andre trosforsvarsbøger, ikke kan bruges til at argumentere nogen (eller sig selv) til at tro på Gud. Det kan aldrig lade sig gøre. Man kan simpelthen ikke bare

67

bestemme sig for, at "det er da vist det mest sandsynlige, dén religion snupper jeg!"

Vi kan måske godt opleve det på den måde, at vi tænker os frem til at tage en beslutning om at tro. Og det er der ikke noget galt i. Det er bare ikke en tilstrækkelig beskrivelse af, hvad der faktisk foregår, når et menneske omvender sig til Jesus.

Bibelen siger, at der skal noget meget mere grundlæggende til end en velovervejlet ændring af et standpunkt: "Du må fødes på nyt!"

Det betyder, at der er langt større kræfter på spil end hjernegymnastik, når et menneske kommer til tro på Jesus. Der skal ske et mirakel! En død skal vækkes til live!

Og så hjælper det ikke, at den døde siger til sig selv: Det virker nu mest fornuftigt at blive levende!

Livet må komme til dig udefra. Helligånden må åbne dit hjerte for Bibelens ord og vække dig til live.

Det betyder ikke, at du skal have en eller anden stor åndelig

oplevelse for at blive frelst. Når Bibelen fortæller, at det er sådan, det foregår, er det en tryk ting for os. For det betyder, at jeg ikke selv skal "bære" min egen tro. Selv ikke min egen evne til at have tillid til Gud er afgørende for, om jeg kommer hjem til Gud! Jeg er fuldstændigt hjælpeløs – og midt i min hjælpeløshed er jeg i Guds mægtige hænder!

Poul Hoffmann igen – med et citat, som man kan tænke længe over: "Forstanden er skabt til troens tjener ligesom følelsen og viljen. At gøre forstanden til troens herre er at forfalske begge dele."

At møde den hellige Gud i Bibelen

Det betyder, at hjernen er hjerteligt velkommen i kirken og i bibellæsnningen. Men hjernen bliver nødt til at forstå, at uden Guds ånds mirakel er den fuldstændigt hjælpeløs i forhold til at tage imod Bibelens ord. Den er skabt til at være tjener for troen, men uden Helligånden bliver den i stedet tjener for van-

troen. Når du ved det, så føler du ikke nogen trang til at sætte dig på dommersædet foran Bibelen. Så ved du, at du ikke kan undersøge Bibelen, sådan som du laver dagens rutinesurf på nettet. Du ved, at når du åbner Bibelen, så står du over for den hellige, almægtige Gud.

Og så bliver spørgsmålet ikke: "Modsiges du nu ikke dig selv, Gud?" Men: "Gud, kan du tilgive mig?"

Gud skylder os ingenting. Heller ikke at forsvare den bibel, han har givet os. Men vi skylder Gud alt.

Når du er Gud nær, så bliver projektøren kastet ind over hele dit liv, helt ud til de mest dunkle kroge. Det gør ondt at være Gud nær. Det gør ondt at læse i Bibelen. For du lærer dig selv at kende, og du lærer Gud at kende.

Når du er Gud nær, så ser du, hvad *hellig*hed betyder, og hvad *kaarlighed* er for noget. Og du ser, at du ikke er den, som du burde være.

Men det gør ikke bare ondt at læse i Bibelen. Det giver også

jubel og glæde! For i Bibelen møder du Jesus. Du møder ham, der har ofret sit eget liv, fordi du ikke kunne finde ud af at være kristen! Du møder den gode hyrde, der ønsker at bære dig hjem til det sted, hvor du er skabt til at leve: i fællesskabet med Gud, uden alt det onde.

Hvis du går til Bibelen med forbehold, så gør det ikke ondt at være Gud nær. Det gør heller ikke godt. Det skaber hverken gråd eller jubel i hjertet.

Bibelen bliver bare som en almindelig skolebog. Du kan forholde dig kritisk til den. Du føler dig ikke forpligtet på den. Du føler, at du i virkeligheden står over Bibelen, over Gud selv, og kan belære ham om, hvordan virkeligheden ser ud. Du opfører dig, som om du selv er gud.

Der kommer ikke noget godt ud af en bibellæsning med forbehold.

Men det betyder ikke, at vi skal ignorere tvivlen i os og prøve på at bilde os selv ind, at vi ikke har nogen skepsis. Det forsvinder den nemlig ikke af! (Tværtimod).

Og lige præcis dér kommer hjernearbejdet ind! Som troens tjener må hjernen arbejde for at sende tvivlen til tælling, så blokaderne falder til jorden. Du må arbejde for at give tvivlen et seriøst modspil, der udspiller den på egen banehalvdel. Så du med hele din personlighed, af både hjerte og hjerne, kan ophøje og lovprise den Gud, som er virkelighed. Den Gud, som du måske skal se ansigt til ansigt, før du er færdig med at læse resten af bogen ...

DEL II: BIBELEN, BIG BANG OG BIOLOGIEN